

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

۲۱ اردیبهشت

روز عمل مشترک برای رهایی زندانیان سیاسی

از تاریخ سه شنبه هفتم تا پنجشنبه نهم اردیبهشت ماه ۱۳۵۵ بمدت سه روز اجتماع بزرگی بنام «سومین کنگره کارگران ایران» در تهران برگزار شد. چنانکه مقامات دولتی اظهار داشتند در این اجتماع ۲۳۵۶ نفر نمایندگان از جانب ۷۲۷ سندیکا و ۱۸ اتحادیه کارگری موجود، که در هر حال بنا به ارقام رسمی بیش از سه میلیون نفر از کارگران را در بر میگیرد، شرکت داشتند. تصویب اساسنامه جدید

ناراضی فزاینده و گسترش مبارزات پنهان و آشکار و تنگتر شدن پایگاه اجتماعی رژیم، واقعیتی است انکار ناپذیر. زندان ها انباشته از مبارزانی است که آگاهانه و فعالانه علیه اقدامات ضد دیکتاتیک و ضد ملی رژیم شاه، بر صحنه مبارزه گام گذاشته و بجای پیروی از منافع محدود و سود جویانه، خود را وقف مصالح آبی میهن خویش ساخته اند. وظیفه هر میهن پرستی دفاع از چنین زنان و مردان رزمنده، نیرو و سرشار از شور و ایمان انقلابی است.

رژیم شاه باتکیه بر شیوه های ددمتانه شکنجه و قتل، به مصاف مخالفان سیاسی خود رفته است. قتل های بی در پی شیبانی (که در این روزها منجر به کشته شدن یازده تن در نقاط مختلف شد) کشتار زندانیان بهانه فرار، کشتار در زیر شکنجه، شکنجه با هدف درهم شکندن پایداریها، انواع فشار های روحی بر زندانیان، کتاب سوزی به سبک فاشیستهای هیتلری، حذف حق ملاقات، حذف حق هوا خوری، جلوگیری از زندگی جمعی، کاهش چیره روزانه، کمی و بدی غذا و ضرب و جرح زندانیان از جمله شیوه های رژیم است که رژیم شاه از آن برای انتقام گرفتن از مخالفان سیاسی خود استفاده میکند. این حقیقتی است که علیرغم فشار شدید، مبارزه مردم نه تنها کاهش نیافته، بلکه با تشدید جهات ارتجاعی رژیم گسترش یافته است.

زندانیان انباشته است، اما تعداد زندانیان سیاسی روشن نیست. شاه با رد فرستادگان سازمانهای بین المللی و از جمله نمایندگان انجمن بین المللی حقوقدانان دمکرات، سازمان بین المللی حقوق کمیسیون حقوق بشر، بر روی تعداد زندانیان و شرایط جهمی زندانیان سر پوش نهاده است. اما مطبوعات خارجی تعداد زندانیان سیاسی را ۴۰ تا ۴۵ هزار نفر و گاه ارقامی بیش از اینها ذکر کرده اند. آنچه مسلم است یورشهای دائمی نظامیان شاه به کارخانه ها، دانشگاهها و مراکز مذهبی و سرکوب انجمنهای کارگری و تظاهرات دانشگاهی

رو روزه قهرمان ملی ایران

اخیراً برخی نشریات منتشره در خارج از کشور (اروپای غربی و آمریکا) مسئله ملی را در ایران تحت عنوان نادرست ترک و فارس و گاه با شیوه ای که نتیجه آن قهراً ایجاد تفرقه ملی در میان زحمتکشان ایران و ایراد اتهام به حزب ما و اتحاد شوروی است، به میان کشیده اند. خود طرح مسئله ناشی از آنست که چون مسکوت گذاشتن تضاد های ملی در جامعه ایران ممکن نیست، عناصری میکوشند آنرا از مجرای سالم خود خارج سازند. فرقه دمکرات آذربایجان، سازمان ایالتی حزب ما در آذربایجان نامه زیرین را به رهبری حزب نگاشته و بدرستی خواستار کارزار ایدئولوژیک با این نظریات شده است. ما در گذشته اسناد متعددی در اطراف مسئله ملی در مطبوعات و رادیو، بزبانهای خفتهای ایران منتشر کرده ایم. در آینده نیز مطبوعات و رادیو حزب با این جریانات ناسالم و نادرست بشکل مشخص مقابله خواهند کرد. اینک نامه فرقه دمکرات آذربایجان:

نامه فرقه دمکرات آذربایجان

سازمان حزب توده ایران در آذربایجان

به هیئت دبیران کمیته مرکزی حزب توده ایران

سوء استفاده کنند، بدین معنی که با پیش کشیدن لفظ و اصطلاح «ترک» و «اتلاق آن به خلق آذربایجان» (که فرهنگست به صورت خلقی واحد و اصیل تشکیل یافته) تفرقه های کهنه مرجعین یان ترکیستی را بار دیگر زنده کنند. در این راه ناشران لایحه تا آنجا پیش تاخته اند که نهضت ۲۱ آذر خلق آذربایجان را در حریفان

دنباله در صفحه ۲

پیرامون تشکیل

«سومین کنگره کارگران ایران»

تخصیقات پایی اثر میبخشد.

افزایش تعداد سندیکا های فولتی (در شرایط کنونی رژیم دیکتاتوری در ایران امکان دیگری برای تجمع کارگران وجود ندارد) از ۶۲ سندیکا در شش سال قبل به ۷۲۷ سندیکا در سال جاری و تجمع ولو صوری بیش از سه میلیون نفر از کارگران زیر چتر سندیکاهایی که زیر نظر دولت و سازمانهای آن قرار دارد بیانگر تأثیر این پدیده است که دیگر هیچ نیروی نمیتواند طبقه کارگر ایران را که بصورت کثیر العده ترین طبقه در جامعه ایران آمده و در میاید نادیده انگارد. شم طبقاتی و آگاهی سیاسی طبقه کارگر ایران بدرستی تشخیص میدهد هنگامیکه ارتجاع هار امکان ایجاد سازمانهای اصیل سندیکائی و اتحادیه ای را از کارگران سلب مینماید، آنها میتوانند و موظفند امکانات دیگر مبارزه صنفی و اجتماعی را برای نيل به خواسته های روز خود مورد استفاده قرار دهند.

تشکیل سومین کنگره کارگران ایران، در تهران را باید در این شرایط مورد بررسی و توجه قرار داد. کارگران و مسائل آنان اکنون در جامعه ایران در سطح و جعمی مطرح است که دیگر نمیتوان آنها را نادیده گرفت و چنانکه در دوره دیکتاتوری دنباله در صفحه ۲

سازمان کارگران ایران و بر رسی برخی مسائل کارگری در دستور کار کنگره قرار داشت. چنانکه برنامه جدید حزب توده ایران تصریح مینماید در جامعه کشور ما ایران تحول طبقاتی چشمگیری بسود کارگران صورت گرفته است. عامل کار مزدوری در کشور ما ایران بصورت عمده ترین عامل محرکه اقتصاد و اجتماع در آمده. طبقه کارگر بعنوان پر شمار ترین طبقات جامعه در حال شکل گرفتن است و رفته رفته در مجموع سکنه کشور اهمیت و وزن مخصوص بیشتری کسب میکند. هم اکنون تعداد مزد بگیران کشور برقی نزدیک به پنج میلیون نفر بالغ میشود. این مجموعه کسانی را شامل میشود که نیروی کار، تنها وسیله ارتزاق و کسب معاش آنهاست و بگفته مارکس «شاهین عربان» و کارگر بشمار میروند.

لیکن تنها افزایش مطلق تعداد کارگران نیست که در جامعه ایران به آنها وزن و اعتبار مخصوص میدهد. نظر بسوابق مبارزاتی و بویژه تأثیری که حزب توده ایران و شورای متحده مرکزی در بیداری طبقاتی و تربیت سیاسی طبقه کارگر ایران داشته و دارنده کارگران ایران از نظر روحیه تشکیلاتی از دیگر طبقات جامعه ایران ممتاز شده اند. این تمایل بدرجهای قوی و سابقه دار است که حتی در شرایط فشار و

«دیداری زیبا و با شکوه»

سرانجام زافه نشینان جنوب تهران «صاحب» شهرکی برای خود شدند. از آنجا که تأسیس این شهرک نتیجه اقدامات شبانه روزی «شهبانوی برعاقبت» ایران بود، لازم آمد که خود از این شهرک دیداری کنند تا ثمرات این دلسوزی و غمخواری را ببشمان خویش ببینند. روز ۹ اردیبهشت شهبانو با هلیکوپتر بر فراز شهرک جدید به پرواز پرداختند و پس از این که بر بالای گود ها و شهرک گود نشینان چند دوری زدند و از آسمان با اوضاع آشنا شدند، برای گفتگو با مردم بر زمین فرود آمدند.

داستان را از زبان گزارشگر «اطلاعات» بشنویم که گزارش خود را با این کلمات دل انگیز آغاز میکند: «دیداری زیبا و با شکوه از مسکن آنهائی که زمانی گود نشین بودند». گزارشگر اطلاعات تاریخچه ایجاد این شهرک را چنین بیان میکند: «عکسهائی از وضع زندگی این مردم در سه سال قبل به حضور شهبانو تقدیم شد و مشاهده این عکسهای قلب رئوف و احساسات لطیف شهبانو را چنان بدرود آورد که برای آشنائی بیشتر و نزدیکتر با وضع زندگی این زافه نشینان، دو سال قبل یکبار... در حالیکه شهردار پایتخت نیز همراه بود» با هلیکوپتر از تهران، بخصوص مناطق جنوب شهر دیدن کردند. این آشنائیهائی بسیار نزدیک و از وضع محروم ترین مردم تهران که از راه عکسهائی زمینی و دیدبانی هوائی انجام گرفته بود، چنان قلب نازک و ظریف و پرسوز بانوی اول مملکت را به لرزه و تپش انداخت که در همان دو سال قبل دستور فرمودند که برنامه خاصی برای رفاه مردم جنوب شهر بمورد اجرا گذاشته شود، و در اجرای این فرمان شهبانو بلا فاصله «شورای عمران جنوب تهران» تشکیل شد و «کلیه سازمانها بکار گرفته شدند: وزارت نیرو، تفرقه آب مورد نیاز را عهده دار شد، وزارت آبادانی و مسکن و وزارت بازرگانی برای آماده کردن خانه ها دست بکار شدند، وزارت تندرستی و رفاه و سازمان زنان ایران بهداشت و رفاه منطقه را متعهد شدند و بالاخره شهرداری پایتخت هم ۲۰ وسیله نقلیه و دو یست کارگر برای پیشبرد برنامه ها در اختیار شورا گذاشت، و البته «آقای هویدا هم نظارت کلیه

دنباله در صفحه ۲

پیروزی نمایان حزب کمونیست

پرتقال در انتخابات پارلمانی

نتایج انتخابات پارلمانی ۲۵ آوریل در پرتغال نشان داد که مردم پرتغال عزم راسخ دارند از دستاورد های انقلابی خود دفاع کنند و به پیشروی در راه تحولات اجتماعی دمکراتیک در کشور خویش ادامه دهند.

پیروزی نیرو های چپ در انتخابات پارلمانی پاسخ دندان شکنی بود به نیرو های امپریالیستی و ارتجاع جهانی و نیرو های ضد دمکراتیک و آنتی کمونیست که تلاش دارند با توطئه و تحریک علیه نیرو های چپ بویژه حزب کمونیست پرتغال از روند پیشرفت انقلابی در این کشور جلوگیری نمایند. حزب کمونیست پرتغال با اینکه عملاً در نواحی پر جمعیت شمالی کشور مجبور شده است بصورت مخفی زندگی خود را ادامه دهد، با اینکه فعالیت انتخاباتی در شرایط ناسامدی انجام میداد و در تمام انتخابات قبل از انتخابات امساج اتهامات و تبلیغات دامنه دار ضد کمونیستی از طرف رهبران احزاب بورژوازی و سوسیالیستهای راست و گروههای تفرقه افکن و خرابکار مائوئیستی و ارتجاع امپریالیسم جهانی بود، با اینکه امپریالیسم جهانی و سازمانهای جاسوسی آن از هیچ کار شکنی در پیشرفت انتخاباتی کمونیستها مضایقه نکردند، با اینهمه موفق شد که در این انتخابات مواضع خود را مانند یک نیروی اجتماعی و سیاسی وزین در جامعه کشور نه فقط تثبیت کند، بلکه بسط دهد. قریب ۱۵ درصد از صد انتخاب کنندگان آراء خود را به نامزد های نمایندگی حزب کمونیست دادند که در نتیجه چهل کرسی نمایندگی در پارلمان برای این حزب تأمین گردید. در این انتخابات میان احزاب سیاسی شرکت کننده در دولت، حزب کمونیست یگانه حزبی بود که توانست نسبت به انتخابات مجلس مؤسسان ده کرسی نمایندگی بیشتر بدست آورد، در حالیکه دیگر احزاب نسبت به انتخابات مجلس مؤسسان تعدادی از آراء و در نتیجه تعدادی کرسی نمایندگی در پارلمان را از دست دادند، از آنجمله حزب سوسیالیست که ۱۰ کرسی نمایندگی کمتر از انتخابات مجلس مؤسسان

دنباله در صفحه ۲

پیرامون تشکیل دسومین کنگره ...

رضا شاه معمول بود به کارگر عمله گفت و بمانند منوچهر اقبال از پشت تریبون مجاس گفت ه من از این کلمه اعتصاب نفرت دارم . حالا رژیم میکوشد بطرف گوناگون از بسط مبارزات اصیل کارگری و سیر این مبارزات درجهتی که سریعتر هدفهای سیاسی - اجتماعی و طبقاتی کارگر را بر آورده میسازد ، جلوگیری نماید. تشکیل کنگره های فرمایشی هدایت شده از بالا ، سرگرم نگاه داشتن کارگران پادان وعده های فریبنده ، تشکیل سندیکا واتحادیه های کارگری با سپردن مفاتح حساس رهبری آنها بدست عوامل شناخته شده و پولیسی از برای هستند که برای نیل به این هدف به خدمت گرفته میشوند . این اقدامات روی دیگر آن مدالی است که سیاست « تازیانه و خرما » نام دارد رژیم در سیاست کارگری خود ، بویژه آن زمان که به تازیانه با خشم پاسخ داده میشود و نه با تسلیم ، بدان توسل میجوید .

از آنچه گفته شد معلوم است که در جامعه ایران، دیگر بر ضرورت فعالیت سندیکائی واتحادیه ای کارگران و تشکل و تمرکز آنان در سازمانهای صنفی نمیتواند صحبت باشد . نیروی باقوه عظیم کارگران ایران ، که از خمیر مایه آگاهی سیاسی و طبقاتی که حزب توده ایران و شوروی متحده مرکزی آن را بوجود آورده اند برخوردار است ، رژیم حاکم را به شناسائی حقوق صنفی کارگران وادار میکند . منتها در کار همین شناسائی و عقب نشینی است که رژیم ضد ملی وضد دموکراتیک برای خود داری از عقب نشینی های بیشتر دست به مانور میزند و هنگامیکه به شناسائی جنبش سندیکائی و اتحادیه ای کارگران ایران مجبور گردیده از تن دادن به استقلال و اصالت این جنبش امتناع میورزد . رژیم تمام کوشش خود را برای فرار دادن جنبش سندیکائی واتحادیه ای کارگران زیر تسلط خود و نظارت سازمانهای امنیتی و احزاب خاق الساعه (که حزب رستاخیز نمونوه جدیدانست) بکار میبرد . تشکیل دسومین کنگره کارگران ایران ، در چهار چوب چنین روشنائی از جانب رژیم تحقق یافته که طبیعی است با خواستهای کارگران و حمایت جنبش اصیل سندیکائی و اتحادیه ای معایرت آشکار دارد .

لیکن تنها از نظر محتوی نیست که تشکیل کنگره ای با کیفیت دسومین کنگره کارگری و پاسخگویی جنبش واقعی سندیکائی و اتحادیه ای کارگران ایران نیست . هم از این نظر که ساده ترین حقوق کارگران در فعالیت سندیکائی و اتحادیه ای زیر پا گذاشته شده ؛ کارگران از انتخاب آزاد نمایندگانی خود محروم بوده و در همان شرایط سندیکاها و اتحادیه های رسمی موجود نیز حق اظهار نظر آزاد درباره مسائل کار و زندگی خود را نداشته اند. کنگره ای که از بالا تشکیل گردیده واجد صلاحیت نبوده و نمیتواند باشد . چگونگی میفوان اجتماعی را که با شرکت صدها نفر افرادی که با مسائل کارگری کوچکترین ارتباطی ندارند تشکیل شده ، و بویژه همین افراد با زیر پا گذاشتن ساده ترین حقوق سندیکائی و اتحادیه ای کارگران به مقادلهای رهبری تحصیل شده اند ؛ کنگره واقعی کارگران ، نمایندگان تعداد کثیر کارگرانی که بنام نماینده کارگر در کنگره شرکت داده شدند یکبار دیگر بروشنی دیدند که هدف از تشکیل کنگره دولتی بنام کنگره کارگران تن دادن به قبول شناسائی فعالیت آزاد سندیکائی و اتحادیه ای نبوده بلکه استقرار و نظارت و کنترل همه جانبه تری از جانب دولت و حزب شهنشاهت بر جنبش سندیکائی و اتحادیه ای کارگران است .

در نتیجه چنین وضعی بود که خواستهای کارگران در کنگره تحقق نیافت ؛ کارگران میطلبند که مسائل عمده تشدید استثمار از طریق روز کار ۱۲ تا ۱۴ ساعته در کارخانه ها و کارگاهها ، عقب ماندن فاش دستمزد ها از قیمت حد اقل هزینه زندگی و حد اقل دستمزد ، شرایط سخت کار و مسکن ، عدم رعایت بهداشت و محافظت قنی ، فرار کارفرمایان از اجراء قوانین موجود کار و بیمه و نظائر این مسائل در کنگره مطرح شود . کارگران میخواهند سازمان مستقل کارگری بوجود آید و آزادی و استقلال فعالیت سندیکائی و اتحادیه ای محترم شناخته شود و به تضییق و فشار پلیسی و امنیتی بر سازمانهای کارگری پایان داده شود. کنگره کارگران محل طرح و بحث و تصمیم گیری در باره این مسائل بود .

۲۱ اردیبهشت روز عمل مشترک ...

تعداد زندانیان را در سالهای اخیر بطور سرسام آوری افزایش داده است . در میان زندانیان سیاسی ، عدهای زنان و مردان وجود دارند که یابدلیل شرکت مستقیم در مبارزات مردم ویا بعلت تعلق خانوادگی شکنجه شده محکومیت یافته و یا حتی بدون حکم محکومیت زندانی اند . مأموران بی آبروی سازمان امنیت شاه بازنان ودختران و مادران رفتاری رذیلاانه دارند . وظیفه همه مبارزان خارج از زندان است که برای رهایی همزمان دلیر خود از چنگال دژخیم در هر کجا که هستند نبرد خود را تشدید کنند . مبارزان خارج از کشور با استفاده از امکانات مساعدی که در اختیار دارند میتوانند به شیوه های گوناگون ، افکار عمومی جهان را بیش از پیش علیه جنایات رژیم نسبت بزندانیان سیاسی بسیج نمایند . هم اکنون کمیته های دفاع از زندانیان سیاسی ایران که در کشور و فرانسه و ایتالیا با شرکت رجال و شخصیتهای برجسته اجتماعی و سیاسی تشکیل شده اند ، برنامه دراز مدتی را برای دفاع از حقوق زندانیان سیاسی در برابر رژیم خوشتوار شاه در دست عمل دارند ، که اقدامات آنها بدون تردید کمک ارزنده ای در دفاع از حقوق زندمندان ایرانی خواهد بود . مبارزات داخل کشور میتوانند علاوه بر مبارزه برای رهایی زندانیان سیاسی با جمع آوری کمک ، زندانیان و خانواده های آنانرا یاری رسانند .

حزب ما بمناسبت ۲۱ اردیبهشت ، روزشهادت قهرمان ملی ایران خسرو رزبه - روز زندانیان سیاسی - بار دیگر از همه مبارزان ایران ، از همه سازمانها و گروههای صند رژیم طلب میکند که مشترکا و با وحدت عمل برای دفاع از زندانیان سیاسی اقدام کنند . نباید به جلاد امکان داد تا با استفاده از پراکندگی نیروها ، جنایات خود را علیه جان زندانیان سیاسی بیش از این گسترش بخشد . رژیم شاه میان توده ای و مصیدقی ، چریک و مجاهد فرقی نمیکندارد و همه مخالفان خود را در شرایط واحد میگیرد و می بندد و شکنجه میدهد و میکشد ، چرا باید مواضع مختلف سیاسی ، بهانه اقدامات پراکنده و بدون نقشه در مبارزه با رژیم آدمکش شاه قرار گیرد . یگانگی برنامه عمل همه نیرو های ضد رژیم ، از آنجمله در عرصه مبارزه برای رهایی زندانیان سیاسی ، میتواند به رزمندگان دلیری که اسیر دژخیم اند یاری رساند .

لیکن شاه و نصرت وزیر و دیگر مقامات دولتی وظایف دیگری برای کنگره کارگران تعیین نمودند . آنها بدون توجه به درجه وحشتناک استثمار و فقر کارگران ایران از آنها خواستند در نظر بهره وری کار خود را چه از نظر قیمت و چه از نظر کیفیت بیشتر و باز هم بیشتر کنند ، و توقع افزایش دستمزد نداشته باشند ، زیرا گویا « کارگران ایران هم اکنون بنسبت تولید ناخالص ملی ، یکی از بالاترین دستمزدها را در جهان » دارند. تصویب و اجراء قوانین مترقی کارگری خواست کارگران ایران است . لیکن پاسخ زمامداران آن بود که گویا در ۱۳ سال گذشته در ایران مترقی ترین ، انسانی ترین و عادلانه ترین قوانین و مقررات کار تصویب و اجراء گردیده است . به خواست استقلال جنبش سندیکائی و اتحادیه ای نیز با این ادعا پاسخ رد داده شد که گویا « دولت خود پشتیبان و مدافع منافع حقه کارگران است .

چنانکه می بینیم اجتماعی که بنام « کنگره کارگران ایران ، تشکیل گردیده به خواستهای کارگران در هیچ زمینه ای پاسخ نداده است . از اینرو طبیعی است که تشکیل این کنگره نمیتواند در برخورد کارگران ایران به ضرورت ادامه مبارزه بمنظور تأمین خواستهای صنفی و اجتماعی خود تغییر یابد . تنها آنچه کنگره کارگری نشان داد این واقعیت بود که رژیم قادر نیست جنبش سندیکائی واتحادیه ای کارگران ایران را نادیده گرفته و طبقه کارگر ایران را با وعده و فریب در بن بست محرومیت از داشتن سازمانهای سندیکائی و اتحادیه ای نگاه دارد . کارگران ایران برای بسط مبارزات صنفی و اجتماعی محتاج سازمان های اصیل ، آزاد و مستقل

پیروزی نمایان حزب کمونیست پرتقال ...

بدست آورد . علت عمده این عدم موفقیت را باید در ناپسندگویی خط مشی سیاسی این حزب و گذشت در برابر محافل دست راست و اقدامات ضد کمونیستی پاره ای از رهبران آن جستجو کرد .

پیروزی حزب کمونیست پرتقال در این انتخابات بویژه در نواحی صنعتی کشور و مناطقی که در آنها اصلاحات ارضی اجرا میشود بسیار چشمگیر بود و این امر نمودار بارز آنستکه سیاست حزب کمونیست با منافع و خواستهای حیاتی توده های زحمتکش مردم پرتقال کاملا مطابقت دارد . ولی برنامه های ما قبل انتخاباتی احزاب و نیرو های راست نشان داد که آنها از منافع سرمایه داران و ملاکین دفاع میکنند و با ملی کردن صنایع بزرگ ، بانکها ، شرکتهای بیمه ، اصلاحات ارضی و نظارت کارگری بر مؤسسات صنعتی که در قانون اساسی معصوم مجلس مؤسسان تصریح شده است مخالفتند .

قانون اساسی جدید پرتقال که از روز ۲۵ آوریل روز آغاز انتخابات پارلمانی به مرحله اجرا در آمد به دستاوردهای انقلاب پرتقال اعتبار قانونی داد . تصویب این قانون اساسی که در نتیجه نزدیکی میان حزب کمونیست و حزب سوسیالیست و حزب جنبش دموکراتیک پرتقال در مجلس مؤسسان و آراء متفق آنان بیکسرت از مهمترین مسائل و اقدامات هم آهنگ آنها علیه جبهه متحد احزاب راست برپروازنی امکان پذیر گردیده نشان داد که تنها با همکاری و تشریک مساعی نیروهای چپ میتوان ثمرات انقلاب را حفظ نمود و راه پیشرفت آنرا تأمین ساخت .

اکنون که انتخابات پرتقال با پیروزی نیروهای چپ و کامیابی نمایان حزب کمونیست به انجام رسیده ، بطوریکه رفیق آوارو کونیال دبیر کل کمیته مرکزی حزب کمونیست پرتقال طی مصاحبه مطبوعاتی خاطر نشان نموده ، برای تشکیل اکثریت از نیرو های چپ در پارلمان کشور امکان واقعی دیدید آمده است و حزب کمونیست پرتقال تمام هم خود را در راه ایجاد چنین اکثریتی بکار خواهد برد .

نتایج انتخابات در پرتقال برای استحکام نظام دموکراتیک موجود ، تثبیت دستاوردهای انقلابی خلق و برای آنکه جنبش نیرو های مسالوح و ارگان نماینده آن یعنی شورای انقلاب مانند گذشته ترزندگی سیاسی کشور شرکت فعال داشته باشد امکانات فراوانی پدید آورده است .

پیروزی نیرو های چپ در انتخابات نشان داد که اکثریت قاطع خلق پرتقال گرایش بر راست وانحراف از راه انقلاب را محکوم میکنند و راه حل معضلاتی را که کشور با آنها روبروست در ادامه پیشروی در راه انقلاب می بینند . محافل دموکراتیک پرتقال وحدت تمام نیروهای ترقیخواه غیرنظامی وارزشی را برای پیشروی در این راه ضرور میسرند و بر این عقیده اند که تنها چنین وحدتی میتواند پیشرفت آینده کشور را در سمت تثبیت شده در قانون اساسی که اکثریت قاطع مردم پرتقال به آن رأی داده اند تأمین سازد .

سندیکائی و اتحادیه ای هستند که با تشکیلات متناسبی کلیه کارگران را در سراسر کشور فراگیرد و با تکیه به نیروی طبقاتی و تشکل کارگران قادر باشد از منافع کارگران در برابر سرمایه و دولت مدافع آن دفاع بعمل آورد . تا زمانیکه چنین پیروزی نصیب کارگران ایران نشده ، طبیعی است که یکی از طرق مبارزه استفاده از عقب نشینیهای رژیم و امکاناتی است که در چارچوب فعالیت ایجاد سندیکاها و اتحادیه های رسمی و دولتی برای پیش بردن نظریات و مقاصد کارگران بوجود میآید . به تشکیلات موجود دولتی سندیکائی واتحادیه ای و سازمانهایی که رژیم تحت عنوان سازمانهای کارگری بوجود میآورد کارگران مبارز ایران از این دیدگاه مینگرند . کارگران ایران به این واقعیت واقف کامل

ح . پژواک

نامه فرقه دموکرات آذربایجان ...

ارتجاعی ایل تشقائی که در سال ۱۳۲۱ با نقشه و شرکت مستقیم عمال هیتلری بر پا گردید قرار داده اند. تردیدی نیست که این قبیل اقدامات در زمینه وطن عزیز ایران و بویژه آذربایجان و در میان روشنفکران آن امکان جان گرفتن و رشد ندارد . با همه این کمیته مرکزی فرقه دموکرات آذربایجان - سازهان حزب توده ایران در آذربایجان - لازم میداند نظرهایی حزب رابینگونه تأییدات وسوء استفاده از مسئله ملی در ایران و مسخ و تحریف آن جلب نماید . ما عقیده داریم توجه بیشتر به روشن ساختن مسئله ملی در ایران و حل واقعی مارکسیستی - لنینیستی آن در شرایط میهن ما ایران بدون امکان دخالت عناصر امپریالیستی در شرایط کنونی از وظایف ضرور آینده لوزیک و تبلیغاتی است . نظر رهبری حزب را به این توضیح جلب میکنیم تا با همه گونه وسایلی که در اختیار دارد در راه مقابله باخطرات احتمالی اینگونه تأییدات اقدام نماید و مبارزه با آنها را به هر نحوی که مقتضی بداند پیش برد و سازمان فرقه دموکرات آذربایجان را نیز در این مورد بنحو لازم یاری دهد .

صدر فرقه دموکرات آذربایجان سازمان حزب توده ایران در آذربایجان غ . دانشیان

« دیدار زیبا و با شکوه »

برنامه ها را عهده دار شد ، دو سال آزان زمان گذشت چون بانوی اول مملکت نگران وضع گود نشینان جنوب تهران بودند ، روز ۹ اردیبهشت ، باز سوار بر هلیکوپتر « دیدار زیبا و باشکوه از مسکن آنهایی که زمانی گود نشین بودند ، بعمل آوردند .

ولی باز کوه موش زائیده بود . برای ۶۰ هزار سکنه گود های جنوب چند ساختمان احداث شده بود که نام آنها شهرک گذاشته بودند و البته با این وعده که تعداد آنهاها به ده هزار خانه مسکونی خواهد رسید که شهرکی است با همه تأسیسات مورد نیاز یک شهرک ، پارک ، مدرسه ، درمانگاه ، فضای سبز ، ... ولی برای آنکه برای گود نشینها سوء تفاهمی ایجاد نشود ، گزارشگر اطلاعات بلا فاصله اضافه میکند : « اما چند نکته هنوز وجود دارد ، و اصل مسئله نیز بر سر همین چند نکته است :

پیشنامیزی از مساجد جنوب بعضی شهباورساند که : « بچه های محل بدلیل نبودن مدرسه این محل باز میمانند ، » فرزندان گود نشینان بدلیل دور بودن از مدارس جنوب شهر اغلب دیرتر به مدرسه میروند و تحصیل آنان با اشکال همراه ، است و خلاصه « تقاضا در مورد ایجاد مدرسه جدید ویا گسترش مدارس که موجود است از شهباو بسیار بود ؛

« ... فاضلاب تهران که از کنار این شهرک میگردد ، مشکل بزرگی است که وزارت نیرو قول داده است آنرا حل کند و بوی تعفی را که بمشام میچورد از میان بردارد ؛

شهباو پس از دیدار هوائی وشنیدن « یک يك گزارش ها » کشف فرمودند که « یکی از مسائلی که مردم این منطقه دارند کمبود انوبوس و وسائط نقلیه است ؛

« البته « مسئله کمبود آب یکی از مسائلی بود که مردم با شهباو در میان گذاشتند . بدلیل آنکه اغلب خانواده هایی که در جنوب شهر بخصوص خارج از محدوده خدمات شهری قرار دارند ، فاقد لوله کشی آب هستند .

در این میان گزارشگر اطلاعات از فقدان وسایل اولیه بهداشت و درمان ، فقدان کتابخانه و سینما و تئاتر ، میزان فر آمد و نوع کار ساکنین این شهرک سخنی بمیان نمیآورد . شاید صلاح نبوده است بیش از این از « زیبایی ، و « شکوه » این دیدار شهباوی ایران کاسته شود .

الف